

จำเลยที่ 2 เป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานชิงทรัพย์หรือไม่ ได้ความจากนางสาวจิรวดี พยานโจทก์ซึ่งเป็นพนักงานของธนาคารว่า ขณะพยานวิ่งหลบหนีออกมาทางด้านหน้าธนาคารเห็นจำเลยที่ 1 วิ่งถือกระเป๋าสีดำมาทางเดียวกับพยานแล้ววิ่งผ่านพยานไปขึ้นรถยนต์คันสีขาวที่จอดอยู่หน้าร้านบันเทิงจักรยาน โดยมีเจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าหน้าที่เงินของธนาคารติดตามมา พยานแจ้งคนเหล่านั้นว่าจำเลยที่ 1 วิ่งเข้าไปในรถยนต์คันสีขาว และได้ความจากร้อยตำรวจโทวิชญ์พล พยานโจทก์ว่า ขณะปฏิบัติงานจราจรได้ยินเสียงดังมาจากทางด้านหน้าธนาคาร ให้ไปสกัดรถยนต์คันสีขาวที่จอดอยู่หน้าร้านบันเทิงจักรยาน พยานเห็นรถยนต์คันสีขาวเคลื่อนออกมาได้ประมาณ 20 เมตร จึงบอกให้รถยนต์คันที่ขับอยู่ด้านหน้ารถยนต์คันสีขาวหยุดเพื่อไม่ให้รถยนต์คันสีขาวขับต่อไปได้ แล้วพยานเดินไปที่รถยนต์คันสีขาว รถยนต์คันสีขาวพยายามขับเบี่ยงขวา พยานบอกให้หยุดพร้อมทำท่าดึงอาวุธ รถยนต์คันสีขาวจึงหยุดและลดกระจกลง พยานเห็นจำเลยที่ 2 เป็นคนขับ จำเลยที่ 1 นั่งข้างคนขับโดยมีกระเป๋าสีดำอยู่บนตัก เห็นว่า การที่จำเลยที่ 2 ขับรถไปส่งจำเลยที่ 1 ที่ธนาคารโดยจำเลยที่ 1 ถือกระเป๋าสีดำติดตัวไปด้วยก็ดี หลังจากนั้นจำเลยที่ 1 ถือกระเป๋าดังกล่าวซึ่งบรรจุเงินสดที่ชิงมาจำนวนมากถึง 850,000 บาท วิ่งหลบหนีไปขึ้นรถยนต์ที่จำเลยที่ 2 จอดรออยู่โดยไม่ต้องเสียเวลามองหาเลยก็ดี เมื่อนำไปพิจารณาประกอบข้อความสนทนาทางแอปพลิเคชันไลน์ของจำเลยทั้งสองในช่วงเวลา ก่อนเกิดเหตุเพียง 3 วัน ซึ่งมีการพูดคุยเกี่ยวกับหนี้สินของจำเลยที่ 2 ที่มีอยู่กว่า 100,000 บาท และพฤติการณ์ของจำเลยที่ 2 ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจโทวิชญ์พลซึ่งเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่ และไม่ปรากฏสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยทั้งสองมาก่อนที่ภายหลังสกัดให้จำเลยที่ 2 หยุดรถ แต่จำเลยที่ 2 ก็ไม่ยอมหยุดยังคงพยายามขับเบี่ยงขวาเพื่อหลบหนี และตอบทนายจำเลยที่ 2 ถามค้านยืนยันว่าเป็นการพยายามขับหลบหนี มิใช่การขับในลักษณะเบี่ยงรถเพื่อหลีกเลี่ยงการจราจรติดขัดตามปกติ ข้อเท็จจริงเหล่านี้ย่อมบ่งชี้ได้ว่าจำเลยที่ 2 ร่วมคบคิดกับจำเลยที่ 1 มาก่อนเกิดเหตุเพื่อที่จะมากระทำความผิดคดีนี้ อย่างไรก็ตาม คดีคงได้ความเพียงพอว่า ขณะจำเลยที่ 1 กำลังชิงเงินสดอยู่ในธนาคารนั้น จำเลยที่ 2 จอดรออยู่คนละฝั่งถนนกับธนาคาร ห่างไปประมาณ 40 เมตร โดยจำเลยที่ 2 นั่งอยู่ในรถ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเข้าไปชิงเงินสด ทั้งไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 คอยดูต้นทางให้จำเลยที่ 1 หรือให้ความร่วมมือโดยใกล้ชิดกับการที่จำเลยที่ 1 ชิงเงินสด จำเลยที่ 2 เพียงแต่รอคอยอยู่เพื่อจะขับรถพาจำเลยที่ 1 ออกไปจากที่เกิดเหตุ ถือได้ว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำการอันเป็นการช่วยเหลือจำเลยที่ 1 ก่อนและขณะกระทำความผิด จำเลยที่ 2 จึงไม่เป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ แต่เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์เท่านั้น แม้โจทก์ฟ้องและมีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานเป็นตัวการกระทำความผิด แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาพยานหลักฐานโจทก์ฟังได้ว่า จำเลยที่ 2 เป็นเพียงผู้สนับสนุนการกระทำความผิดซึ่งแตกต่างจากข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องก็ตาม แต่ข้อแตกต่างดังกล่าวนี้มีใช้ข้อสาระสำคัญ และจำเลยที่ 2 มิได้หลงข้อต่อสู้ ศาลย่อมลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานเป็นผู้สนับสนุนได้ เพราะโทษเบากว่าความผิดฐานเป็นตัวการ จึงไม่เป็นการเกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ 225 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย และเมื่อจำเลยที่ 2 เพียงแต่ขับรถยนต์ไปส่งและรอรับจำเลยที่ 1 อันเป็นการช่วยเหลือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 ในการชิงทรัพย์ มิได้ร่วมกับจำเลยที่ 1 กระทำความผิด จึงไม่อาจถือได้ว่าจำเลยที่ 1 ใช้รถยนต์ดังกล่าวเพื่อความสะดวกในการชิงทรัพย์ หรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

จำเลยที่ 1 ย่อมไม่มีความผิดตามมาตรา 340 ตรี ดังที่โจทก์ฎีกา คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 5 สำหรับจำเลยที่ 1 จึงชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 339 วรรคแรก ประกอบมาตรา 86 จำคุก 3 ปี 4 เดือน คำเบิกความของจำเลยที่ 2 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ เห็นควรลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสี่ คงจำคุก 2 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้ เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

อุทัย โสภาโชติ · ภาณุวัฒน์ ศุภะพันธุ์ · วินัย เรืองศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/81/2564>